

«Εξήνθησεν η έρημος»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Κάποτε ο όσιος επίσκοπος Ιωάννης ο Ησυχαστής πήρε ένα ξερό σύκο και λέει στους μαθητές του Θεόδωρο και Ιωάννη:

– Ακούστε με, παιδιά μου. Εάν η φιλανθρωπία του Θεού δωρήση σ’ αυτό το σύκο χάρι και σ’ αυτή την πέτρα δύναμι ώστε να βγάλη καρπό, μάθετε ότι μου χαρίζεται σαν δωρεά η βασιλεία των ουρανών.

Με τα λόγια αυτά το κόλλησε πάνω σε μια κατάξερη και συμπαγή πέτρα. Και ο Θεός που πρόσταξε τη ράβδο του Ααρών ν’ ανθήση, αυτός και τη συμπαγή και κατάξερη πέτρα πρόσταξε να βλαστήση, με σκοπό να δείξη στις ερχόμενες γενιές πόση χάρι είχε ο δούλος του.

Ο όσιος Ιωάννης μόλις είδε το βλαστάρι, ευχαρίστησε τον Θεό με δάκρυα. Αυτό το βλαστάρι μέσα στον χρόνο καρποφόρησε τρία σύκα! Τα πήρε ο άγιος και με δάκρυα τα φίλησε πολλές φορές. Κατόπιν τα έφαγε ευχαριστώντας τον Θεό που του έστειλε αυτή την πληροφορία, και μοίρασε κι από λίγο στους μαθητές του.

Όταν ο σύγχρονος του οσίου βιογράφος του Κύριλλος ο Σκυθοπολίτης πήγε να τον συναντήσει και αντίκρυσε το καταπληκτικό θέαμα του βλασταριού, προσπάθησε μ' επιμονή να μάθη πώς έπιασαν οι ρίζες και μήπως ο βράχος είχε κάποια σχισμή. Δεν μπόρεσε όμως τίποτα να βρη και με έκπληξη αναφώνησε: **«Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού, ως ανεξερεύνητα τα κρίματα αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού»!**

Μάλιστα όσοι έχουν ζήσει στη λαύρα του μακαρίου Σάββα γνωρίζουν καλά πως ούτε σε κήπο ούτε στο ύπαιθρο φυτρώνει συκιά ή άλλο δέντρο, γιατί οι άνεμοι εκεί είναι πολύ ζεστοί και ξεροί».

Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα ενορίας **Αγίου Σώστη Νέας Σμύρνης** από το βιβλίο «**Χαρίσματα και Χαρισματούχοι**», Ι. Μονής Παρακλήτου, τ. Β΄, σ. 122-123.